

Жоел кітабы және Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі — Қырықыншы сан

Jeff Pippenger

2026-02-03

Қырық саны

Петір рәміздік тұрғыдан үшінші сағатта, Қайсария Маритимаға және тоғызыншы сағатқа барар жолында, Қайсария Філіппиде болды. Матай мен Марктың айтуынша, алты күннен кейін Петір, Жақып және Жохан Түрлену тауында болды. Лұқа болса, Паниум мен Тау арасындағы аралықты көрсете отырып, сегіз күн дейді. Тозақ қақпаларынан — Қайсария Філіппиден — айқыш өліміне дейін, жолай Түрлену тауында аялдаумен. Паниумнан жексенбілік заңға дейінгі үш қадам. Басында Қайсария, ортасында Тау, соңында да Қайсария. Басында тозақ, соңында өлім, ал ортасында Құдайдың ұлылығы. Тозақ қақпалары арқылы бейнеленген альфа бүлігі және Құдай Ұлының өлімі арқылы бейнеленген омега бүлігі.

Қайсария Філіппі — іргетас, өйткені Мәсіх дәл сол жерде Өзінің шіркеуін соның үстіне салатын Жартасты айқындады. Өзгеріп көріну тауы — екінші қадам, онда ғибадатхана аяқталып, төбедегі қорытынды тас орнына қойылады. Одан кейін үшінші қадам — айқыштағы үкім — келді.

Сонда Ол оларға былай деді: Сендерге шындығын айтамын: осында тұрғандардың кейбіреулері Құдай Патшалығының құдіретпен келгенін көрмейінше, өлімнің дәмін татпайды. Алты күннен кейін Иса Өзімен бірге Петірді, Жақыпты және Жоханды ертіп алып, оларды өздерін ғана бөлек алып, биік бір тауға шығарды; сонда Ол олардың алдында өзгеріп, басқа кейіпке енді. Оның киімі жарқырап, қардан да асқан аппақ болды; жер бетіндегі ешбір ағартушы оны ондай ағарта алмас еді. Сонда оларға Ілияс Мұсамен бірге көрінді; олар Исамен сөйлесіп тұрды.

Сонда Петір Исаға жауап беріп: «Ұстаз, мұнда болғанымыз жақсы; енді үш күрке жасайық: біреуін Саған, біреуін Мұсаға, және біреуін Ілиясқа»,— деді.

Өйткені ол не айтарын білмеді; себебі олар қатты қорқып кеткен еді. Сонда оларды көлегейлеген бұлт пайда болды; және бұлт ішінен: «Бұл — Менің сүйікті Ұлым; Оны тыңдаңдар», — деген дауыс шықты. Сол сәтте жан-жағына қараған кезде, олар енді ешкімді көрмеді, өздерімен бірге тек Исаны ғана көрді. Таудан түсіп келе жатқанда, Ол оларға Адам Ұлы өлгендерден қайта тірілгенге дейін, көргендерін ешкімге айтпауды қатаң тапсырды. Олар осы сөзді өзара сақтап, өлгендерден қайта тірілу нені білдіретінін бір-бірінен сұрасып жүрді. Марк 9:1–10.

Тауда Петір Мұса, Мәсіх және Ілияс үшін бір-бірден шатыр тұрғызуды ұсынады.

«Мұса өлімнен өтті, бірақ оның тәні бұзылуды көрмей тұрып, Михаил төмен түсіп, оған өмір берді. Шайтан денені өзінікі деп талап етіп, оны ұстап қалуға тырысты; алайда

Михаил Мұсаны қайта тірілтіп, оны көкке алып кетті. Шайтан Құдайға ащы ызамен қарсы шығып, өз олжасының өзінен тартып алынуына жол бергені үшін Оны әділетсіз деп айыптады; бірақ Мәсіх Өз қарсыласын жазғырған жоқ, дегенмен Құдайдың қызметшісінің құлауы оның азғыруы арқылы болған еді. Ол ілтипаттылықпен оны Өз Әкесіне сілтеп, былай деді: “Жаратқан Ие сені жазғырсын.”»

“Иса Өз шәкірттеріне, Өзінің қасында тұрғандардың кейбіреулері Құдай Патшалығының күдіретпен келгенін көрмейінше өлімнің дәмін татпайтынын айтқан еді. Бұл уәде өзгеріп көріну кезінде орындалды. Сол жерде Исаның жүзі өзгеріп, күндей жарқырады. Оның киімі аппақ болып, нұр шашып тұрды. Мұса Иса екінші рет келгенде өлілерден қайта тірілетіндерді бейнелеу үшін сонда болды. Ал өлімді көрместен көкке көтерілген Ілияс Мәсіхтің екінші келуі кезінде өлместікке өзгертіліп, өлімді көрместен көкке көтерілетіндерді бейнеледі. Шәкірттер Исаның асқан ұлылығын, өздерін көлегейлеп тұрған бұлтты көріп, таңданыс пен қорқынышқа бөленді және қорқынышты айбынмен сөйлеген Құдайдың даусын естіді: — Бұл — Менің сүйікті Ұлым; Оны тыңдаңдар”.
Early Writings, 164.

Өзгеру тауы үш киелі шатырды айқындайды. Біріншісі — ежелгі Израилдің бастауындағы Мұсаның киелі шатыры; екіншісі — Мәсіхтің тәнге келуі арқылы бейнеленген Оның киелі шатыры; үшіншісі — Ілияс арқылы бейнеленген, жүз қырық төрт мың болып табылатын киелі шатыр. Жүз қырық төрт мың — Мәсіхтің Екінші келуін көргенге дейін өлім татпайтындар. Бұл тау мөрдің жүз қырық төрт мыңның үстіне басылатын нүктесін айқындайды.

Жүз қырық төрт мыңның киелі шатыры Бүкілдүниелік Шатырлар мейрамының түпнұсқалыққа сай орындалуында тұрғызылады. Тау өлімнің дәмін татпайтындарды айқындайды және Құдайдың ұлылығын тауда көрген кезде, бұл Шатырлар мейрамының түпнұсқалыққа сай орындалуы екенін дәлелдейтін үш куәгерді алға тартады.

Олар 2023 жылы, Мұса мен Ілияс қайта тірілген кезде, көтеріле бастаған Ілиястың киелі шатыры ретінде тұрғызылуда. Әуелі іргетасы қаланды, яғни қалануы мүмкін жалғыз іргетас; ал сол іргетас — Мәсіх, бұрыштағы және іргетастың тасы. Содан кейін төбедегі аяқтаушы тас қойылады; бұл Құбылу тауында бейнеленгендей, жүз қырық төрт мыңның мөрленуін білдіреді. Тауда Петір, Жақып және Жохан шын мәнінде өлімнің дәмін татпайтындарды бейнелейді. Кейін Петір Жаратқан Иенің игі екенін татқан және рухани үй болғандардың діни қызметкерлер патшалығы екенін жазды. Олар өмірдің дәмін татты, сондықтан өлімнің дәмін татпайды.

Егер де сендер Жаратқан Иенің мейірімді екенін татқан болсаңдар, адамдар расымен теріске шығарғанымен, бірақ Құдай таңдаған әрі қымбатты тірі Тасқа келіндер. Сонда сендер де тірі тастар сияқты рухани үй болып қаланасыңдар, Иса Мәсіх арқылы Құдайға ұнамды рухани құрбандықтар ұсыну үшін киелі діни қызметкерлік боласыңдар. Сондықтан да Жазбада былай делінген: «Міне, Мен Сионға таңдаулы, қымбатты басты бұрыштық Тасты қоямын; Оған сенуші маскара болмайды». 1 Петір 2:3–6.

«Ұялды» деп аударылған сөздің мағынасы — «масқара болу». Қалдық Петір арқылы бейнеленген, әрі олардың қуанышы кейінгі жаңбыр туралы хабарды қабылдамай тастағандардың күйімен қарама-қарсы қойылған. Жүз қырық төрт мыңға қатысты бір кілт — өйткені Петірге Патшалықтың «кілттері» берілген еді — Сионда қаланған «басты бұрыштық тас» болып табылады. Ол тас әділдердің көз алдында ғажап, ал Ефремнің маскүнемдері үшін сүрінетін тас болып табылады.

Құрылысшылар қабылдамай тастаған тас бұрыштың бас тасы болды. Бұл — Жаратқан Иенің ісі; ол біздің көзімізге ғажайып. Забур 118:22, 23.

Иса жүзімдік туралы астарлы әңгіменің қорытындысында осы аяттарға түсініктеме берді.

Иса оларға былай деді: «Сендер Киелі жазбалардан ешқашан оқымап па едіңдер: “Құрылысшылар қабылдамаған тас бұрыштың бас тасы болды; бұл — Жаратқан Иенің ісі, әрі ол біздің көз алдымызда ғажайып”? Сондықтан сендерге айтамын: Құдай Патшалығы сендерден алынып, оның жемісін беретін бір халыққа беріледі. Ал осы тасқа құлаған әркім быт-шыт болады; ал тас кімнің үстіне құласа, соны күл-талқан етеді». Бас діни қызметкерлер мен парызшылдар Оның астарлы әңгімелерін естігенде, олардың өзі туралы айтқанын ұқты. Бірақ Оны ұстауға ұмтылғанда, халықтан қорықты, өйткені халық Оны пайғамбар деп санады. Матай 21:42–46.

Негізгі хабарды кім қабылдаса, сол күйретіледі, өйткені Жартас — Мәсіх, ал Ізгі хабардың ісі — адамды топыраққа дейін кішірейту.

«Сенім арқылы ақталу деген не? Ол — Құдайдың адам даңқын топыраққа түсіріп, адам үшін оның өз күшімен істей алмайтын ісін істеуі. Адамдар өздерінің түкке тұрғысыз екенін көргенде, олар Мәсіхтің әділдігіне киінуге дайын болады. Олар күні бойы Құдайды мадақтап, ұлықтай бастағанда, қарау арқылы сол бір Бейнеге өзгеріп барады. Жаңару деген не? Ол — адамға оның өз шынайы болмысын, яғни өзінде ешбір құндылық жоқ екенін ашып көрсету». Manuscript Releases, volume 20, 117.

Іргетас тасын кімде-кім қабылдаса, Иса жүзімдік туралы астарлы әңгімені қолдануында орындалған ежелгі Израилдің жағдайындағыдай, жойылады. Яһудилер Мәсіхті қабылдамады; олар Мұсаны да қабылдамады, өйткені егер олар Мұсаға сенген болса, Мәсіхке де сенер еді. Олар Құдайдың заңын қабылдамай, адам өсиеттерін ілім деп үйретті. Мәсіх, Мұса және Заң — бәрі де іргетастың рәміздері, әрі қалануға тиісті жалғыз іргетас — Мәсіхтің Өзі; алайда Мәсіх іргетас ретінде көптеген рәміздермен бейнеленеді. Мұса мен Заң — осы ақиқаттың екеуі де көрнекі бейнелері. Мәсіх — жалғыз іргетас, бірақ бұл тек Оның пайғамбарлық Сөзіндегі өзге іргетастар Оның мінез-құлқының қандай да бір қырының жай ғана рәміздері екенін ғана білдіреді.

Өйткені салынған іргетастан, яғни Иса Мәсіхтен басқа, ешкім өзге іргетас сала алмайды. 1 Қорынттықтарға 3:11.

Иса — Сөз, сондықтан Оның Сөзінің ішіндегі ережелер Оның Өзін бейнелейді. Сол себепті Уайт ханым Он өсиетті Мәсіх мінезінің көшірмесі деп жазады. Ол — Алғашқы да, Соңғы

да, әрі осылайша бейнеленгенде, бұл Мәсіхтің әрдайым бір нәрсенің соңын оның басталуымен бірге көрсететінін айқындайды. Сөз ретінде Ол сондай-ақ «Ақиқат», ал ақиқат — пайғамбарлық құрылым. Ол Өз Сөзін мөрлегенде де, мөрін ашқанда да Яһуда руының Арыстаны. Ол сондай-ақ төбелік тасқа айналатын бұрыштық тас. Бұрыштық тас — Оның іргетас ретіндегі бейнесі ғана, немесе еврей тіліндегі «ақиқат» сөзінің алғашқы әрпі. Төбелік тас — ғибадатханадағы тәждік еңбек, әрі ол ақиқаттың құрылымымен үйлестірілгенде, төбелік тас бұрыштық тастан жиырма екі есе қуаттырақ болады. Иеміздің игі екенін татып көргендердің көз алдында таңғажайып болып көрінетіні — ақиқат құрылымының қағидаларының бұрыштық және төбелік таспен үйлесуі Петірге берілген пайғамбарлық кілттердің бірін айқындайтыны.

Өліпбидің бірінші әрпі — бір, ал соңғы әрпі омега — жиырма екі. Миллердің асыл тастары күндей жарқырайды, бірақ кір тазалаушы адам асыл тастарды құрастырған кезде, олар он есе жарығырақ болды. Пайғамбарлық желінің соңы оның басталуымен бірдей, бірақ одан да күшті екенін тану — «ғажап». Бұл — Мәсіхтің мінезінің бір қыры; бұл Петірге жүз қырық төрт мыңды байлау үшін берілген кілттердің бірі.

Петірдің «рухани үйі» — Уильям Миллердің түсіндегі сандық, сондай-ақ Малахидің ондықтар мен тартулар сақталатын қоймасы. Көк терезелері ашылған кезде, бір топ бөлмеден қуылып шығарылады, ал екінші топ сандыққа салынып, Құдайдың жеңімпаз шіркеуінің ақ зығырдан тігілген киімдерін алады.

«Яһуда халқы Құдайдың заңына мойынсұнуға салтанатты түрде де, жұрт алдында да өздерін міндеттеген еді. Бірақ Езра мен Нехемияның ықпалы бір уақытқа әлсіреп, шетке кеткенде, Жаратқан Иеден теріс айналғандар көп болды. Нехемия Парсы еліне қайтып кеткен еді. Оның Иерусалимде болмаған кезінде, халықты аздыру қаупін төндірген зұлымдықтар ене бастады. Пұтқа табынушылар қалаға тек орнығып қана қоймай, өздерінің болмысымен ғибадатхананың ең қасиетті аумақтарын да арамдады. Некелік одақ арқылы бас діни қызметкер Елияшиб пен Израилдің қас жауы — аммондық Тобия арасында достық орнаған еді. Осы киесіз одақтың салдарынан Елияшиб Тобияға ғибадатханамен жалғасқан бір бөлмені иеленуге рұқсат берді; ал ол бөлме осыған дейін халықтың ондықтары мен тартуларын сақтайтын қойма ретінде пайдаланылып келген болатын.»

«Аммондықтар мен Моабтықтардың Израилге қарсы жасаған қатыгездігі мен опасыздығы себепті, Құдай Мұса арқылы олардың Өз халқының қауымынан мәңгілікке шеттетілулері тиіс екенін жариялаған еді. Қараңыз: Заңды қайталау 23:3–6. Осы сөзге қарсы шығып, бас діни қызметкер Құдай үйінің бөлмесінде сақтаулы тұрған тартуларды шығарып тастап, тыйым салынған халықтың осы өкіліне орын әзірлеген еді. Құдайға деген бұдан асқан менсінбеушілік көрсету мүмкін емес еді: Құдай мен Оның ақиқатының осы жауына осындай ілтипат көрсету.»

«Парсыдан қайтып келген соң, Нехемия осы арсыз арамдауды біліп, басқыншыны қуып шығару үшін дереу шаралар қолданды. “Бұл маған қатты ауыр тиді,— деп мәлімдейді ол,— сондықтан мен Тобияның үйдегі барлық заттарын әлгі бөлмеден лақтырып

шығардым. Содан кейін мен бұйырдым, олар бөлмелерді тазартты; және мен Құдай үйінің ыдыстарын, астық тартуын және ладанын қайтадан сол жерге апардым.”»

«Ғибадатхана арамдалумен ғана шектелмей, құрбандықтар да теріс мақсатта пайдаланылған еді. Бұл халықтың жомарттық танытуға деген ықыласын әлсіретуге әкелді. Олар өздерінің құлшынысы мен жалынды ынтасын жоғалтып, ондықтарын төлеуге құлықсыз болды. Жаратқан Иенің үйінің қазыналары жеткілікті түрде толықтырылмады; ғибадатхана қызметіне тартылған көптеген әншілер мен өзге де қызметкерлер, жеткілікті қолдау алмағандықтан, басқа жерде еңбек ету үшін Құдай ісін тастап кеткен еді.

«Нехемия бұл қиянаттарды түзету ісіне кірісті. Ол Жаратқан Иенің үйіндегі қызметті тастап кеткендерді жинап алып, “оларды өз орындарына қойды”. Бұл халықтың бойына сенім ұялатты, сондықтан бүкіл Яһуда “астықтың, жаңа шараптың және майдың оннан бірін” әкелді. “Сенімді деп танылған” адамдар “қазыналарға қазынашы” етіп тағайындалды, “және олардың міндеті оны өз бауырларына үлестіру еді”».

Пайғамбарлар мен Патшалар, 669, 670.

Нехемия «Тобияны қуып шығарған» кезде, ол Мәсіхтің дәл сол ғибадатханадан ақша айырбастаушыларды қуып шығаруын алдын ала бейнелеген еді. Бұл жай ғана ғибадатхана емес, ондықтар сақталатын ғибадатхананың нақ сол бөлмесі еді. Филадельфиялық Елиаким лаодикиялық Шебнаның орнын басқанда, Шебна алыс бір өлкеге лақтырылып тасталған қазына сақтаушысы болатын.

Әскерлердің Ие Жаратушысы Құдай былай дейді: Бар, сарай үстінен қараушы осы қазынашы Шебнаға барып, былай де: Сенің мұнда нең бар? Мұнда кімің бар, өзіңе осында қабір қашап жатқаныңдай, биікте өзіне қабір қашайтын, жартасқа өзіне мекен ойып жасайтын кісідей болғаның не? Міне, Жаратқан Ие сені қуатты жер аударумен алып кетеді, әрі сені мүлде орап тастайды. Ол сені міндетті түрде қатты бұрып, доптай етіп кең елге лақтырады; сен сол жерде өлесің, әрі даңқынның арбалары сол жерде иеңнің үйіне масқара болады. Мен сені қызмет орныңнан қуып шығамын, әрі ол сені лауазымыңнан құлатады.

Сол күні Мен қызметшім Хилқияның ұлы Елиякимді шақырамын. Мен оны сенің шапаныңмен киіндіріп, сенің белбеуіңмен бекемдеймін, әрі сенің билігіңді оның қолына тапсырамын; сонда ол Иерусалим тұрғындарына және Яһуда үйіне әке болады. Дәуіт үйінің кілтін оның иығына саламын; сонда ол ашса, ешкім жаппайды; ол жапса, ешкім ашпайды.

Мен оны берік орынға қағылған шеге іспетті етіп бекітемін; сонда ол әкесінің әулеті үшін даңқты тақ болады. Сонда оның үстіне әкесінің бүкіл әулетінің барлық даңқы, ұрпағы мен өркені, аз сыйымдылықтағы барлық ыдыстар — тостаған ыдыстарынан бастап, құмыра тәрізді барлық ыдыстарға дейін — ілінеді. Сол күні, — дейді Әскерлер Иесі Жаратқан Ие, — берік орынға қағылған шеге алынатын болады, кесіліп құлап түседі; оның үстіндегі жүк те кесіліп түседі. Өйткені мұны Жаратқан Ие айтты. Ишая 22:15–22.

Ақылсыз лаодикеялық Шебна қуылған күні, жеңіске жеткен қауымның басқаруы Елиакимге беріледі. Мәсіх жүз қырық төрт мыңға қатысты ғибадатхананы қымбат асыл тастарды жауып қалған қоқыстан тазартқанда, Ол Шебна арқылы бейнеленгендерді «жабатынын» айқындайды. Аспанның терезелері ашылардан бұрын асыл тастар қоқыспен жабылған еді, ал қоқыс сыртқа шығарылған кезде, сол қоқыстың өзі масқарамен жабылады. Уильям Миллердің түсі жүз қырық төрт мыңның мөрленуін көрсетеді.

Сандық — Малахи айтқан қазына қоймасы, Петірдің рухани үйі және Петір тұрғызуды қалаған Илиястың киелі шатыры. Топырақ тазалайтын қылшақ ұстаған адам зергерлік асыл тастарды сандыққа тастаған кезде, жүз қырық төрт мыңның мөрленуін бейнелейді. Малахи Құдай халқының Оған шынымен қайтып оралғанын дәлелдейтін сынақты айқындайды.

Сонда Жаратқан Иеден қорқатындар бір-бірімен жиі сөйлесті; ал Жаратқан құлақ салып, тыңдады, әрі Жаратқан Иеден қорқатындар және Оның есімін қастерлей ойлайтындар үшін Оның алдында естелік кітабы жазылды. Сонда Әскерлер Иесі Жаратқан былай дейді: «Мен Өз асыл қазынамды жинайтын сол күні олар Менікі болады; және адам өзіне қызмет ететін өз ұлын аялағандай, Мен де оларды аямын». Сонда сендер қайтадан оралып, әділ мен зұлымның, Құдайға қызмет ететін мен Оған қызмет етпейтіннің арасын ажырататын боласындар. Малахи 3:16–18.

«Қайту» — бұл үзіндідегі негізгі сөз, өйткені Құдай Өз халқына Өзіне қайтуға үн қатады; бірақ сондай-ақ Ол сол халықты Ондықтар мен тартуларды қайтару арқылы Өзін сынап көруге шақырады; әрі әділдер «қайтып», солай ете отырып, даналар мен ақымақтардың арасын «айыратын» уақыт та бар. Жаратқан Иеден қорыққан және Оның есімі туралы ой жүгірткендер — жүз қырық төрт мыңның белгісі болуға тиістілер.

Жаратқан Иеден қорқу — алғашқы сынақ; сондықтан он алтыншы аятта: «Сонда Жаратқан Иеден қорыққандар» деп айтылғанда, бұл пайғамбарлық баяндауға кері сілтейді.

Жаратқан Ие былай дейді: «Сендердің сөздерің Маған қарсы тым қатаң болды». Ал сендер: «Біз Саған қарсы сонша не айтыппыз?» — дейсіңдер. Сендер: «Құдайға қызмет ету бекер; Оның жарлығын сақтағанымыздан, әрі Әскерлер Иесінің алдында қайғырып жүргенімізден бізге қандай пайда бар? Енді біз тәкаппарларды бақытты дейміз; иә, зұлымдық жасаушылар өркендеп тұр; иә, Құдайды сынаушылардың өзі де құтылып кетеді», — дедіңдер. Малахи 3:13–15.

Малахи: «енді біз тәкаппарларды бақытты дейміз», — дейді. Ефремнің маскүнемдері «тәкаппарлықтың тәжі» деп аталады, әрі өздерін азапқа салған екі пайғамбар — Мұса мен Илияс өлді деп ойлаған кезде, олар қуанады. Олар соншалықты қатты қуанды, тіпті бір-біріне сыйлықтар жіберді.

Олардың өлі денелері рухани мағынада Содом және Мысыр деп аталатын, сондай-ақ Иеміз айқышқа шегеленген ұлы қаланың көшесінде жатады. Өртүрлі халықтардан, рулардан, тілдерден және ұлттардан болғандар олардың өлі денелерін үш жарым күн бойы көреді де, олардың өлі денелерін қабірге қоюға жол бермейді. Жер бетінде тұрушылар оларға қарап қуанып, шаттанып, бір-біріне сыйлықтар жібереді; өйткені осы

екі пайғамбар жер бетінде тұрушыларды азапқа салған еді. Аян 11:8–10.

Тәкаппарлар 2020 жылғы 18 шілдеден бастап 2023 жылға дейін қуанышты. 2020 жылғы 18 шілдеде хабар «Жаратқан Иеге» қарсы «қасарысқан» болды. 2020 жылғы 18 шілдеде біз Құдайға және Оның Сөзіне қаншалықты сұмдық түрде қарсы сөйлегенімізді танымадық. Көңіліміз қалып, біз кідіру уақытына: «Құдайға қызмет ету бекер: Оның жарлығын сақтағанымыздан және Әскерлер Иесінің алдында қайғырып жүргенімізден не пайда?» деген жоқтаумен бейнеленген күйде кірдік. Бұл Еремияның алғашқы түңілуді суреттеген кездегі жоқтауымен параллель.

Мен келемеждеушілердің жиналысында отырған жоқпын, қуанған да жоқпын; Сенің қолыңның салдарынан мен жалғыз отырдым, өйткені Сен мені қаһарға толтырдың. Неліктен менің қасіретім мәңгілік, ал жарам жазылмас, сауығудан бас тартады? Сонда Сен мен үшін өтірікші тәрізді, тартылып қалатын сулар секілді болмақсың ба? Еремия 15:17, 18.

Біздің сөздеріміз 2020 жылғы 18 шілдеге қатысты алдын ала айтылған хабармен өктем болды, әрі сол кезде біз қаншалықты қатты бүлік шығарғанымызды білмедік. Үміттің күйреуі кезінде кідіріс уақыты басталып кеткен еді; сол шақта бір топ қайғырып, ал екінші топ қуанды. Осы тұрғыда Малахи былай дейді:

Сонда Жаратқан Иеден қорқатындар бір-бірімен жиі сөйлесті; ал Жаратқан құлақ салып тыңдады, әрі естіді, және Жаратқан Иеден қорқатындар мен Оның есімі туралы ойлайтындар үшін Оның алдында еске алу кітабы жазылды. Сонда Әскерлер Иесі Жаратқан былай дейді: «Мен асыл қазыналарымды жинайтын сол күні олар Менің меншігім болады; және адам өзіне қызмет ететін өз ұлын аяғандай, Мен де оларды аямын».

Сонда сендер қайта оралып, әділ мен зұлымның, Құдайға қызмет ететін мен Оған қызмет етпейтіннің арасын айыратын боласындар. Малахия 3:16–18.

2024 жылы Жаратқан Иеден қорқу ретінде бейнеленген іргелі сынақ келді. Сол сынақта екі топ айқын көрінді, ал сол екі топты құраған қауым үш жарым күн бойы тұрақты zoom жиналыстарында жиі бір-бірімен сөйлесіп жүрді. Жаратқан Ие олардың әңгімелеріне құлақ түрді. Жаратқан Иеден қорыққан топ Оның есімі туралы ойлады: Палмони, Яхуда руының Арыстаны, Альфа мен Омега, Ақиқат, Сөз, Ғажайып Тілші, бұрыштағы және төбедегі Тас, Тоқты, Көктегі Ұлы Діни қызметкер, Ғибадатхана, Жартас. Сол кітапқа енгендер ұлылық патшалығының туын бейнелейтін тәждің асыл тастары болуға тиіс. Ол сол асыл тастарды құрастырған кезде, сонда олар қайта оралып, әділ мен зұлымның арасын ажыратады. Ол асыл тастарды қобдишаға салғанда, нақ сол кезде кімнің ақымақ, ал кімнің дана екені ажыратылады.

Малахи былай деп жазады:

Маған қайтындар, сонда Мен де сендерге қайтамын,

Бірақ сендер: «Біз қалайша қайтып ораламыз?» — дедіңдер.

Барлық ондықтарыңды қоймаға әкеліңдер, сонда Менің үйімде азық болсын; осы арқылы Мені сынап көріңдер, — дейді Әскерлердің Иесі Жаратқан Ие, — егер сендер үшін көктің терезелерін ашып, сыймай кететіндей етіп батамды төкпесем.

Қойма — сандық, ал ондықтар — дана қыздар. Қойма — бұл жаңа ақиқаттық құрылымға орналастырылған Құдай Сөзі. Сол сандықтың ішіне салынатын асыл тастар — Түн ортасындағы айқай хабарына қатысты ақиқаттар. Ондықтар Нехемияның тазартуы кезінде көрсетілгендей, ғибадатханадағы белгілі бір бөлмеде сақталған. Сандық пен қойма, яғни Петірдің рухани үйі, Құдайдың ғибадатханасын білдіреді, ал асыл тастар — Құдіреті Шексіздің құпия мекенінде Құдайлықпен біріктірілген адам ғибадатханаларын білдіреді. Адамдық хабаршыларды Құдайлық хабардан бөліп қарауға болмайды. Асыл тастар — Құдайдың хабаршылары да, сондай-ақ олар жариялайтын хабардың өзі де. Рухтың жетелеуі хабар мен хабаршыны біріккен түрде жиі айқындайды.

«Құдай көне Исраилді қалай шақырса, осы заманда Өз қауымын да жер бетінде нұр болып тұруға солай шақырды. Ақиқаттың құдіретті қылышымен, бірінші, екінші және үшінші періштелердің хабарлары арқылы, Ол оларды шіркеулерден және дүниеден бөліп алып, Өзіне қасиетті жақындыққа келтірді. Ол оларды Өз заңының аманат сақтаушылары етті және осы уақытқа арналған пайғамбарлықтың ұлы ақиқаттарын оларға сеніп тапсырды. Көне Исраилге сеніп тапсырылған киелі сөздер сияқты, бұлар да дүниеге жеткізілуге тиіс қасиетті аманат. Аян 14-тараудағы үш періште Құдай хабарларының нұрын қабылдап, жердің ұзыны мен көлденеңі бойына ескертуді жариялау үшін Оның өкілдері ретінде алға шығатын халықты бейнелейді. Мәсіх Өз ізбасарларына былай дейді: “Ye are the light of the world.” Иса Мәсіхті қабылдайтын әрбір жанға Ғолғата айқышы былай деп сөйлейді: “Behold the worth of the soul: ‘Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature.’” Бұл іске кедергі келтіретін ешнәрсеге жол берілмеуге тиіс. Бұл — уақыт үшін аса маңызды іс; оның ауқымы мәңгілікпен тең дәрежеде алысқа таралуға тиіс. Адам жандары үшін Иса олардың құтқарылуы жолында жасаған құрбандығы арқылы көрсеткен сүйіспеншілік Оның барлық ізбасарларын да әрекетке келтіреді». Testimonies, volume 5, 455.

Келесі мақалада біз осы ұғымдарды өзара байланыстыра бастаймыз.

«Өмірімнің соңғы елу жылының барысында мен тәжірибе алудың қымбат мүмкіндіктеріне ие болдым. Мен бірінші, екінші және үшінші періштелердің хабарларында тәжірибе алдым. Періштелер аспанның дәл ортасында ұшып бара жатқандай бейнеленген; олар дүниеге ескерту хабарын жариялап, осы жер тарихының соңғы күндерінде өмір сүріп жатқан халыққа тікелей қатысты. Бұл періштелердің дауысын ешкім естімейді, өйткені олар — көктегі ғаламмен үйлесімде еңбек етіп жатқан Құдай халқын бейнелейтін рәміз. Құдай Рухымен нұрландырылған әрі шындық арқылы қасиеттелген ерлер мен әйелдер осы үш хабарды өз ретімен жариялайды.

«Мен осы салтанатты іске өз үлесімді қостым. Менің бүкіл дерлік мәсіхшілік тәжірибем сонымен астасып жатыр. Қазір өмір сүріп жүргендердің арасында менікіндей тәжірибесі барлар бар. Олар осы уақыт үшін ашылып келе жатқан ақиқатты таныды; олар ұлы

Жетекшімен, Жаратқан Иенің әскерінің Басы болған Тұлғамен қатар қадам басты.»

«Хабарларды жариялау барысында пайғамбарлықтың әрбір айқындалған тұсы орындалды. Осы хабарларды жариялауға қатысу мәртебесіне ие болғандар өздері үшін аса жоғары құндылыққа ие тәжірибе жинақтады; ал енді, біз осы соңғы күндердің қауіп-қатерлерінің ортасында тұрған кезде, жан-жағымыздан: “Мәсіх міне осында”, “Ақиқат міне осында”, — деген дауыстар естілетін шақта; көпшіліктің мақсаты бізді шіркеулерден де, дүниеден де бөліп, дүниеде ерекше бір халық ретінде тұруымызға жетелеген сеніміміздің негізін шайқалту болып тұрған кезде, біздің куәлігіміз Жохандікіндей болады:»

«Бастапқыдан бар болғанды, өз құлағымызбен естігенімізді, өз көзімізбен көргенімізді, назар салып қарағанымызды және қолымызбен ұстағанымызды — Өмір Сөзі туралы; ... көргеніміз бен естігенімізді сендерге де жариялаймыз, сендер де бізбен ортақтас болуларың үшін».

«Мен көрген нәрселеріме, естіген нәрселеріме, және өмір Сөзі туралы қолдарым ұстағанға куәлік етемін. Ал бұл куәліктің Әке мен Ұлдан екенін мен білемін. Біз көрдік және де куәлік етеміз: Киелі Рухтың құдіреті ақиқатты қаламмен де, дауыспен де ескерте отырып ұсынуға ілесіп отырды, әрі хабарларды өз тәртібімен берді. Осы істі теріске шығару Киелі Рухты теріске шығару болар еді, әрі бізді сенімнен тайып, азғырушы рухтарға құлақ асқандардың қатарына қосар еді.»

«Жау сенушілердің өткендегі хабарлардағы біздің сеніміміздің тіректеріне деген сенімін түбірімен жою үшін бәрін іске қосады; сол хабарлар бізді мәңгілік ақиқаттың асқақ тұғырына орналастырды әрі осы іске негіз қалап, оған сипат берді. Израилдің Құдай Иесі Өз халқын бастап келді, оларға көктен бастау алған ақиқатты ашып көрсетті. Оның даусы естілді және әлі де естілуде, былай деп: Күштен күшке, рақымнан рақымға, даңқтан даңққа қарай алға басындар. Бұл іс нығайып әрі кеңейіп келеді, өйткені Израилдің Құдай Иесі — Өз халқының қорғаны.»

«Ақиқатты тек теория жүзінде ғана, бейнебір саусақтарының ұшымен ғана ұстап тұрған, оның қағидаларын жанның ішкі қасиетті орнына енгізбеген, қайта өмірлік маңызы бар ақиқатты сыртқы аулада сақтап қойғандар, осы халықты өздері қандай болса, сондай еткен әрі оларды дүниеде байыпты, табанды, миссионерлік қызметкерлер ретінде орнықтырған бұл халықтың өткен тарихынан ешқандай қасиетті нәрсе көрмейді.

«Осы уақытқа арналған ақиқат қымбат, бірақ жүректері Құз — Мәсіх Исаға құлап күйреп-жаншылмағандар ненің ақиқат екенін көріп те, түсініп те алмайды. Олар өз ойларына жағатынды қабылдап, қаланған іргетастан өзге бір іргетас қалауға кіріседі. Өздерінің менмендігі мен өзін-өзі жоғары бағалауын қошеметтеп, сеніміміздің тіректерін алып тастап, олардың орнына өздері ойлап тапқан тіректерді қоя аламыз деп ойлайтын болады.

«Бұл уақыт бар болғанша жалғаса береді. Киелі кітапты терең зерттеген әрбір адам жер тарихының соңғы көріністерінде өмір сүріп жүргендердің салтанатты жағдайын көріп, түсінеді. Олар өздерінің дәрменсіздігі мен әлсіздігін сезініп, өздерінің ең басты міндеті

етіп тек құдайшылдықтың сыртқы түріне ғана емес, Құдаймен өмірлік маңызды байланысқа ие болуды қояды. Олар Мәсіх өздерінің ішінде даңқ үміті болып қалыптасқанға дейін тынығуға батылы бармайды. Мендік өледі; тәкаппарлық жаннан қуылып шығарылады, әрі оларда Мәсіхтің момындығы мен жуастығы болады». Notebook Leaflets, 60, 61.